

Sygn. akt II K 255/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Kowalczyk - Makuła

Protokolant: sekr. sąd. Beata Krzyżyńska

w obecności prokuratora Lidii Bem

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22 czerwca, 1 października, 5 listopada, 19 listopada i 28 grudnia 2015 r. w S.

sprawy **S. C.**, syna T. i Z.

urodzonego w dniu (...)w Ż.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 17 kwietnia 2014 roku w miejscowości O. gmina W., województwo (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I- 1,11 mg/l, II- 1,12 mg/l, III- 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował w ruchu lądowym ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...), czym nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...), sygn. akt II K 534/10 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, przy czym czynu tego dopuścił się będąc już wcześniej prawomocnie skazanym za przestępstwo określone w art. 244 kk przez Sąd Rejonowy w M. (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk,

II. w czasie i miejscu jak w punkcie I, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując w stanie nietrzeźwości (I- 1,11 mg/l, II- 1,12 mg/l, III- 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...) oraz przewożąc w niedozwolony sposób – wbrew przepisom ruchu drogowego, pasażerkę D. R. na prawym błotniku ciągnika , nie zachował należytej ostrożności przy wykonywaniu manewru zawracania, doprowadzając do zjechania pojazdu do przydrożnego rowu oraz uderzenia w słupek ogrodzenia siedliska nr(...), w następstwie czego pasażerka D. R. spadła z ciągnika wprost pod tylne koło pojazdu , doznając przy tym obrażeń ciała w postaci: złamania łopatki lewej, złamania żeber I-IX lewej połowy klatki piersiowej oraz złamania końca mostkowego obojczyka prawego, które to obrażenia należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający dni siedem, a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy,

tj. o czyn z art.177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk

ORZEKA:

I. oskarżonego **S. C.** uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów , przy czym ustala, iż obydwu tych czynów oskarżony dopuścił się w ciągu pięciu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawiania wolności, będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne , którą to karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w M. (...)w sprawie II K 534/10 odbywał w okresie od 18 czerwca 2011r. do dnia 29 grudnia 2011r. ;

II. stwierdzając , iż czyn z pkt I a/o wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk , za ten czyn wymierza oskarżonemu na podstawie art. 178 a § 4 kk karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42 § 2 kk w brzmieniu ustalonym ustawą o zmianie ustawy Kodeks Karny z dnia 25 lutego 2011 r. (Dz. U. 2011.17.78)

w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat ;

III. stwierdzając , iż czyn z pkt II a/o wyczerpał dyspozycję art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk , za ten czyn wymierza oskarżonemu na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42 § 2 kk w brzmieniu ustalonym ustawą o zmianie ustawy Kodeks Karny z dnia 25 lutego 2011 r. (Dz. U. 2011.17.78) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5

(pięciu) lat ;

IV. na podstawie art. 85 kk (w brzmieniu ustalonym w tekście pierwotnym kodeksu karnego (Dz.U.1997.88.553) w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 05 listopada 2009 r. (Dz.U. 206.1589) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **S. C.** jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i jako łączną wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;

V. na podstawie art. 90 § 2 kk (w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. (Dz.U. 163.1363) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **S. C.** środki karne łączy i jako łączny wymierza mu 6 (sześć) lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ;

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu ustalonym w tekście pierwotnym kodeksu karnego (Dz.U.1997.88.553) w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawiania wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 17 kwietnia 2014 r. , przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawiania wolności ;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. R. (1) kwotę 797,04 (siedemset dziewięćdziesiąt siedem złotych cztery grosze), w tym VAT stanowi kwotę 149,04 (sto czterdzieści dziewięć złotych cztery grosze) tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę oskarżonego S. C. świadczoną z urzędu przez tego adwokata;

VIII. zwalnia oskarżonego od opłaty oraz wydatków postępowania, przejmując te ostatnie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt K 255/15

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Siedlcach oskarżyła S. C. o to , że

I. w dniu 17 kwietnia 2014 roku w miejscowości O. gmina W., województwo (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I- 1,11 mg/l, II- 1,12 mg/l, III- 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował w ruchu lądowym ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...), czym nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w M. (...), sygn. akt II K 534/10 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, przy czym czynu tego dopuścił się będąc już wcześniej prawomocnie skazanym za przestępstwo określone w art. 244 kk przez Sąd Rejonowy w M. (...),

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk,

II. w czasie i miejscu jak w punkcie I, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując w stanie nietrzeźwości (I- 1,11 mg/l, II- 1,12 mg/l, III- 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...) oraz przewożąc w niedozwolony sposób – wbrew przepisom ruchu drogowego, pasażerkę D. R. na prawym błotniku ciągnika , nie zachował należytej ostrożności przy wykonywaniu manewru zawracania, doprowadzając do zjechania pojazdu do przydrożnego rowu oraz uderzenia w słupek ogrodzenia siedliska nr(...), w następstwie czego pasażerka D. R. spadła z ciągnika wprost pod tylne koło pojazdu , doznając przy

tym obrażeń ciała w postaci: złamania łopatki lewej, złamania żeber I-IX lewej połowy klatki piersiowej oraz złamania końca mostkowego obojczyka prawego, które to obrażenia należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający dni siedem, a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy,

tj. o czyn z art.177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie i ujawnionego w toku rozprawy, sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2014r. oskarżony S. C. wspólnie z innymi osobami spożywał alkohol w mieszkaniu D. R. w m. O.. Gdy alkohol się skończył, oskarżony i D. R. pojechali ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...) po zakup kolejnej partii alkoholu . Pojazdem kierował będący w stanie nietrzeźwości oskarżony. Nietrzeźwa była również przewożona przez oskarżonego w niedozwolony sposób – na prawym błotniku ciągnika - pasażerka D. R. . Gdy nie udało się im nabyć alkoholu , postanowili wrócić do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej. Wykonując manewr zawracania , będący w stanie nietrzeźwości oskarżony , nie zachował należytej ostrożności , w wyniku czego doprowadził do zjechania pojazdu do przydrożnego rowu oraz uderzenia w słupek ogrodzenia siedliska nr (...)w następstwie czego pasażerka D. R. spadła z ciągnika wprost pod tylne koło pojazdu . Na miejscu pojawiły się osoby mieszkające lub pracujące w pobliżu. O zdarzeniu powiadomiono policję i pogotowie.

Przybyli na miejsce policjanci z KP S. - asp. T. C. i st. post. M. S. , zbadali oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Badanie zawartości alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wykazało : o godz. 14.55- 1,11 mg/l, o godz. 15.14 - 1,12 mg/l oraz o godz. 16.06 - 0,99 mg/l . We krwi pokrzywdzonej D. R. stwierdzono- 3,18 promila alkoholu.

W wyniku wypadku D. R. doznała obrażeń ciała w postaci: złamania łopatki lewej, złamania żeber I-IX lewej połowy klatki piersiowej oraz złamania końca mostkowego obojczyka prawego, które to należały do kategorii średnich i powodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na okres przekraczający dni siedem, a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczył sześciu miesięcy.

Oskarżony był wielokrotnie karany, przeważnie za przestępstwa przeciwko mieniu oraz dwukrotnie za czyny z art. 178a § 2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Czynów z a/o oskarżony dopuścił się działając w warunkach recydywy z art 64 §1 kk . Sąd Rejonowy w M. (...)wyrokiem z dnia 22 czerwca 2010r. w sprawie II K 534/10 za przestępstwo z art. 178a § 2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia , którą to karę oskarżony odbywał od dnia 18 czerwca 2011r. do dnia 29 grudnia 2011r. (k. 88) . Wobec oskarżonego wyrokiem tym , na mocy art. 42 § 1 i 2 kk , orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz rowerów.

W chwili popełnienia czynów oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie : wyjaśnień oskarżonego S. C. (k. 255v, 35, 37-37v) , zeznań świadków T. C. (k. 284v, 12-13) , E. P. (k. 285, 29-30) , A. P. (k. 285-285v, 20-21) , J. R. (k. 285v, 18-19) , L. R. (k. 285v-286, 27-28) , H. S. (k. 286, 16-17) , Z. B. (k.286v,57-58) , T. D. (k. 286v-287, 62-63) , E. K. (k. 300, 14-15) , P. S. (k. 300v-301, 24-25) , T. W. (k.301, 59-60) , D. R. (k. 301- 302, 46-47) , K. C. (k. 49) , M. O. (k. 44-46) , K. P. (k. 61) , protokołu użycia alkosensora (k. 3) , świadectwa wzorcowania (k. 4) , protokołu zatrzymania osoby (k. 50 , protokołu oględzin pojazdu (k. 6-7) , protokołu oględzin miejsca zdarzenia (k. 8-9) , protokołu użycia alkosensora (k. 32) , karty informacyjnej ze szpitala (k. 51-52) , opinii sądowo – lekarskiej (k. 64) , opinii psychiatryczno-psychologicznej (k. 71-76) , płyty CD-R + metryka (k. 52) , opinii z zakresu badań chemicznych (k. 83-86) , protokołu pobrania krwi (k. 87) , odpisu wyroku (k. 88-89) , odpisu wyroku w sprawie II K 810/10 (k. 109) , informacji (k. 122-123) , odpisu

wyroku w sprawie II K 534/10 (k. 124-125) , opinii sądowo – psychiatryczno – psychologicznej (k. 127-130) , danych o karalności (k. 258-260) , wywiadu środowiskowego (k. 261-263) .

Oskarżony **S. C.** (k. 255v, 35, 37-37v) zarówno w toku rozprawy głównej , jak i postępowania przygotowawczego , przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W czasie rozprawy odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na wszelkie pytania , co skutkowało odczytaniem wyjaśnień złożonych przez niego w czasie dochodzenia.

Oskarżony podał wówczas , iż w dniu zdarzenia spożywał alkohol w mieszkaniu D. R. w m. O. razem z pokrzywdzoną, jej matką oraz mężczyzną o imieniu M. . Gdy wódka się skończyła , razem z D. R. pojechali ciągnikiem po zakup kolejnej partii alkoholu. Alkoholu nie udało się kupić gdyż jeden sklep był zamknięty a w drugim alkoholu mu nie sprzedano. Gdy zawracał ciągnikiem, „machnęło go” kierownicą , w wyniku czego wjechał do rowu a potem w bramę ogrodzenia . D. R. , która siedziała wówczas na błotniku ciągnika , spadła z niego , pod prawe tylne koło pojazdu. Ciągnik zatrzymał się i zgasł kiedy uderzył w słupek. Nie potrafił wydostać D. spod ciągnika. Zbiegli się ludzie i o zdarzeniu powiadomiono policję i pogotowie.

Sąd zważył , co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie wskazywanych przez niego okoliczności nie można odmówić prawdziwości. Brak bowiem wiarygodnych dowodów , które podważyły by lub wykluczyły prawdziwość jego twierdzeń. Nie ulegało wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego doprowadziło do zaistnienia wypadku w wyniku którego pasażerka kierowanego przez niego ciągnika odniosła średnio -ciężkie obrażenia ciała. Potwierdzały to zeznania przesłuchanych w sprawie świadków , w tym pokrzywdzonej D. R.. Sąd zgodnie z wnioskiem prokuratora (k. 255v) przesłuchał większość zawnioskowanych w a/o świadków , za wyjątkiem K. C. , M. O. i K. P. , których zeznania złożone podczas dochodzenia odczytano za zgodą stron na terminie rozprawy w dniu 05 listopada 2015r. (k. 302) . Relacje **K. C.** – matki pokrzywdzonej i **M. O.** , właściciela ciągnika uczestniczącego w wypadku , potwierdziły iż oskarżony i towarzysząca mu pokrzywdzona , wcześniej spożyli ze świadkami znaczne ilości alkoholu. Takie też informacje wpływały z zeznań **Z. B.** . Relacjom tym dano wiarę , podobnie jak zeznaniom wszystkich innych świadków przesłuchanych do sprawy .

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego ustalenia co do faktów zaistniałych w dniu 17 kwietnia 2014r. nie budziły wątpliwości. Kierującym ciągnikiem w chwili wypadku był oskarżony , który na prawym błotniku przewoził w sposób niedozwolony pasażerkę D. R.. Wskazywały na to relacje pokrzywdzonej czy obserwującej zdarzenie J. R. . Można o tym wnioskować także z relacji wielu osób postronnych , które pojawiały się chwilę po tym jak usłyszały odgłosy z miejsca zdarzenia . **E. P.** pracownica pobliskiego punktu aptecznego widziała i opisywała mężczyznę , który próbował pomóc kobiecie uwięzionej pod kołem. Potem zatrzymali go przybyli na miejsce policjanci. Takie też informacje wynikały z mieszkających w pobliżu **A. P.** , **H. S.** czy **E. K.** , w której ogrodzenie na posesji nr (...) wjechał oskarżony . **K. P.** , był kierowcą , który przejeżdżając przez m. O. i widząc kobietę pod kołami ciągnika zatrzymanego na słupku bramy wjazdowej na posesję , zadzwonił na nr 112. **L. R.** , przyszedł na miejsce obserwując zatrzymujące się w pobliżu pojazdy . Nie znaleziono podstaw do zakwestionowania prawdziwości tych relacji , które oceniono jako spójne i logiczne .

Z zeznań **D. R.** trudno wywnioskować kto z nich wpadł na pomysł udania się po alkohol ciągnikiem . W świetle jej relacji nie było jednak wątpliwości , iż to oskarżony był kierowcą w chwili wypadku a ona sama wybrała miejsce gdzie usiadła. Jej relacje potwierdzały , iż zanim zdecydowali się zawrócić do domu , wcześniej byli po alkohol w sklepie u T. W. a potem w kolejnym. W pierwszych z uwagi na ich stan nietrzeźwości nie chciano im sprzedać alkoholu, drugi był zamknięty. **T. W.** zeznała , iż pokrzywdzona przed wypadkiem była u niej w sklepie po alkohol ale odmówiła jej sprzedaży z uwagi na to , że D. R. była nietrzeźwa. Z zeznań pokrzywdzonej wynikało , iż spadła z błotnika ciągnika podczas zawracania, co w ocenie sądu potwierdzało wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie. Takie też informacje wynikały z zeznań naocznego świadka **J. R.** . Kobieta rozwieszająca pranie na pobliskiej posesji , widziała jak kierowca ciągnika zawracając wpadł do rowu a dalej we wjazd do siedliska. Według niej „zawracał z dużą prędkością” i dlatego

się „nie wyrobił”. Podobne informacje uzyskał od oskarżonego policjant **T. C.**, który wspólnie z st.post. M. S. przybyli na miejsce zdarzenia, rozpytywali oskarżonego i inne osoby. Świadek potwierdził, iż przeprowadzone badania wykazały stan nietrzeźwości oskarżonego. **T. D.** przywiózł na miejsce podnośnik hydrauliczny do podniesienia ciągnika a potem zabezpieczył pojazd na swojej posesji do chwili gdy nie zgłosił się po niego właściciel. **P. S.** był lekarzem który po wypadku przyjął pokrzywdzoną na oddział szpitalny. Zeznał, iż kobieta była w stanie nietrzeźwym. Potwierdzały to protokół pobrania krwi od D. R. oraz opinia fizykochemiczna wskazująca iż pokrzywdzona miała 3,18 promila alkoholu etylowego we krwi.

Wszystkie wskazane wyżej relacje świadków były wiarygodne i zaliczono je w poczet materiału dowodowego.

Protokół użycia legalizowanego urządzenia do badania alkoholu w wydychanym powietrzu nie pozostawiało żadnych wątpliwości, iż w czasie czynów oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 p. 2 kk. Protokoły czynności procesowych wykonanych na miejscu zdarzenia potwierdzały, w ocenie sądu, iż czynności te były wykonane prawidłowo.

Dwie wywołane w sprawie opinie psychiatryczne (k. 71-76, 127-130), przeprowadzone przez innych biegłych, wskazywały, iż oskarżony miał zachowaną poczytalność w chwili czynów. Biegli rozpoznali u oskarżonego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz zespół uzależnienia od alkoholu. Wnioski obydwu ekspertyz były zbieżne. Opiniom nie kwestionowały strony i w ocenie sądu stanowiły one dowody odpowiadające procedurze karnej.

W zakresie obrażeń doznanych przez pokrzywdzoną skorzystano z **opinii biegłego chirurga M. R. (2)**, która również nie była negowana przez strony. W ocenie sądu stanowiła miarodajny dowód, spełniający wymogi proceduralne.

Karta karna oraz odpis wyroku Sądu Rejonowego w M. (...) w sprawie II K 534/10 potwierdzały, iż oskarżony czynu z art. 178 a § 4 kk dopuścił się będąc karanym za czyny z art. 178 a § 2 kk i jednocześnie w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów orzeczonego tym wyrokiem. Z informacji sądu wynikało też iż ze sprawy tej oskarżony odbył ponad 6 miesięcy kary pozbawiania wolności, co w ocenie sądu skutkowało koniecznością uzupełnienia kwalifikacji prawnej czynów mu przypisanych o art. 64 § 1 kk.

Mając tak oceniony materiał dowodowy sąd stwierdził, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia, z tym, że uwzględniając wskazane wyżej ustalenia, kwalifikację obydwu czynów przypisanych uzupełniono o art. 64 § 1 kk.

Sąd nie miał wątpliwości iż oskarżony w dniu 17 kwietnia 2014 roku w miejscowości O. gmina W., województwo (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I- 1,11 mg/l, II- 1,12 mg/l, III- 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), kierował w ruchu lądowym ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...), czym nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w M. (...), sygn. akt II K 534/10 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, przy czym czynu tego dopuścił się będąc już wcześniej prawomocnie skazanym za przestępstwo określone w art. 244 kk. Dopuścił się go w ciągu pięciu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawiania wolności, będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne, co wyczerpało dyspozycję art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Karę 10 miesięcy pozbawiania wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w M. (...) w sprawie II K 534/10, oskarżony odbywał bowiem w okresie od 18 czerwca 2011r. do dnia 29 grudnia 2011r. (a więc ponad 6 miesięcy, czyn popełniony w okresie do 5 lat). Sąd nie miał jakichkolwiek wątpliwości co do podobieństwa przestępstwa z zarzutu I a/o kwalifikowanego z art. 178 a § 4 kk oraz z art. 178a § 2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. W obydwu bowiem przypadkach doszło do naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów. Sąd orzekający w sprawie rozważał, czy z uwagi na fakt iż jest kolejnym składem sądzącym w tej sprawie, mógł uzupełnić stwierdzone uchybienie dotyczące recydywy. Stwierdził, że tak, gdyż apelacja wniesiona przez prokuratora od wyroku z dnia 4 lutego 2015r., była w całości na niekorzyść S. C. (k. 212). Miano przy tym na uwadze wyrok SN z dnia 17 listopada 2014r. w sprawie IIIK 236/14 z którego wynikało, iż rażąco niesprawiedliwym jest orzeczenie, w którym bezpodstawnie lub błędnie odstąpiono od przypisania oskarżonemu działania w warunkach art. 64 § 1 kk. Poprawienie na niekorzyść oskarżonego kwalifikacji prawnej czynu przypisanego jest warunkowane kierunkiem apelacji, a to wniesieniem jej na niekorzyść, a nie jest warunkowane zgłoszeniem

zarzutu obrazy prawa materialnego czy też błędu w ustaleniach faktycznych. W podobny sposób SN wypowiadał się w postanowieniu z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie VKK 253/11 czy w wyroku z dnia 02 października 2013r. w sprawie III KK 115/13.

Sąd stwierdził też , mając na uwadze wyniki postępowania dowodowego a przede wszystkim wyjaśnienia samego oskarżonego , iż był on winnym czynu z pkt II a/o . S. C. w czasie i miejscu jak w punkcie I a/o , umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób , że kierując w stanie nietrzeźwości (I- 1,11 mg/l, II- 1,12 mg/l, III- 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...) oraz przewożąc w niedozwolony sposób – wbrew przepisom ruchu drogowego, pasażerkę D. R. na prawym błotniku ciągnika , nie zachował należytej ostrożności przy wykonywaniu manewru zawracania, doprowadzając do zjechania pojazdu do przydrożnego rowu oraz uderzenia w słupek ogrodzenia siedliska nr 62, w następstwie czego pasażerka D. R. spadła z ciągnika wprost pod tylne koło pojazdu , doznając przy tym obrażeń ciała w postaci: złamania łopatki lewej, złamania żeber I-IX lewej połowy klatki piersiowej oraz złamania końca mostkowego obojczyka prawego, które to obrażenia należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający dni siedem, a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy. Również w przypadku tego czynu zdecydowano o uzupełnieniu opisu czynu i kwalifikacji o art. 64 § 1 kk , stwierdzając iż wyczerpał dyspozycję art.177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zw.z art. 64§1 kk. Miano na uwadze wskazane wyżej orzecznictwo SN oraz fakt iż decyzję o umorzeniu postępowania w zakresie czynu z pkt II a/o zaskarżono w całości na niekorzyść oskarżonego . Nieco bardziej złożona wydawała się kwestia stwierdzenia czy przypadku tego czynu można mówić o „podobieństwie” do czynu z art. 178a § 2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk , w sytuacji w której z uwagi na Ustawę z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy –Kodeks postępowania karnego oraz innych ustaw czyn z art. 178 a § 2 kk stał się wykroczeniem. Przepisy wprowadzające tę zmianę kwestii tej , w ocenie sądu nie regulują. Decydujące w tym zakresie , były dla sądu orzekającego zapatrywania prawne Sądu Odwoławczego (k. 240) , który przypominał , iż skazanie prawomocnym wyrokiem za przestępstwo nie zmienia swego charakteru , a modyfikacji – w zakresie określonym ustawą – ulega jedynie wymiar i wykonanie orzeczonej za to przestępstwo kary (uchwała SN z 27 września 1985r. VI KZP 25/85, Lex 20111, postanowienie SN z 30 kwietnia 2014r., I KZP 6/14, Lex 1455269). Mając powyższe na uwadze uznano , iż były to przestępstwa podobne tj przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Oskarżony naruszył wyrażoną w art. 3 ust.1ustawy z 20 czerwca1997r.-Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.z 1997r. Nr 98, poz 602 z póź. zm.) zasadę szczególnej ostrożności w ruchu drogowym , w ten sposób , że w stanie nietrzeźwości , nie mając uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi , przewożąc w sposób niedozwolony pasażera , nieumiejętnie wykonując manewr zawracania, doprowadził do zjechania pojazdu do przydrożnego rowu a następnie uderzenia w ogrodzenie posesji. Naruszył przewidziany w art. 45 prawa o ruchu drogowym zakaz kierowania samochodem pod wpływem alkoholu , jak również przewidziane w art. 22 zasady obowiązujące przy zmianie kierunku ruchu. Oskarżony kierując pojazdem w stanie nietrzeźwości , po drodze publicznej , doprowadził do zaistnienia wypadku w wyniku którego jedna osoba doznała średnio ciężkich obrażeń ciała. Oskarżony dopuścił się przestępstwa nieumyślnego , ale wskutek umyślnego naruszenia podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Nie budziło wątpliwości sądu istnienie związku przyczynowego między zachowaniem oskarżonego a zaistnieniem wypadku. Każdy kierujący o podstawowych umiejętnościach winien przewidywać możliwość utraty kontroli nad ciągnikiem przy zawracaniu , który to manewr wymaga szczególnej ostrożności , tym większej jeżeli przewozi się pasażera w tak nieodpowiedzialny sposób tj na błotniku pojazdu .

Sąd nie miał wątpliwości , iż przepisy obowiązujące w dacie orzekania były zdecydowanie mniej korzystne dla oskarżonego niż te obowiązujące w czasie popełnienia przestępstw . Dlatego stosując art. 4 § 1 kk odwoływał się do wcześniej obowiązujących przepisów.

Uznając winę oskarżonego za udowodnioną , w sposób wyżej opisany , sąd uznał za zasadne wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt I a/o na podstawie art. 178 a § 4 kk kary 6 miesięcy roku pozbawienia wolności . Na stosunkowo niski wymiar kary wpłynęło to , iż oskarżony przyznał się do czynu . Pomimo iż oskarżony miał w pełni zachowaną poczytalność , miano na uwadze wyniki opinii psychiatrycznych i spostrzeżenia własne kuratora (k. 261-263). Wynikało z nich , iż oskarżony jest osobą egzystującą w trudnych warunkach , słabo radzi sobie w życiu , co wynika z

ograniczeń intelektu, braku oparcia w rodzinie i z warunków środowiskowych. Przejawia skłonność do nadużywania alkoholu, przez co traci panowania nad swoim zachowaniem i ulega wpływom innych. W środowisku lokalnym jest oceniany pozytywnie. Był jednak wcześniej karany i działał w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk. Oskarżony popełnił przestępstwo o wysokim stopniu społecznej szkodliwości, bowiem będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem mechanicznym na ogólnodostępnej ulicy, stwarzając tym samym zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Nie panował nad pojazdem, powodując realne zagrożenie dla osób postronnych czy ich mienia. Podnieść również należy, iż w chwili popełnienia tego czynu zawartość alkoholu o organizmie oskarżonego znacznie przekroczyła normę określoną w art. 115 § 16 kk. Także stopień winy oskarżonego był wysoki. Postępowanie dowodowe nie wskazało żadnych okoliczności, które skłoniły oskarżonego do prowadzenia pojazdu w takim stanie i mogłyby być uznane za łagodzące. Oskarżony pojechał ciągnikiem po kolejną partię alkoholu. Na podstawie art. 42 § 2 kk w brzmieniu ustalonym ustawą o zmianie ustawy Kodeks Karny z dnia 25 lutego 2011 r. (Dz. U. 2011.17.78) w zw. z art. 4 § 1 kk za czyn ten orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, uznając za zasadny wniosek prokuratora w tym zakresie.

Sąd nie miał też wątpliwości w zakresie winy oskarżonego co do czynu z pkt II a/o. Nie zaistniały żadne okoliczności które by ją wyłączyły bądź ograniczyły. Przestępstwa komunikacyjne popełniane w stanie nietrzeźwości przez pijanych kierowców są w Polsce zjawiskiem nagminnym. Stopień społecznej szkodliwości tego typu czynów jest znaczny. Stąd uzasadnionym było orzeczenie na podstawie art. 177§ 1 kk w zw. z art. 178 kk kary pozbawienia wolności w rozmiarze 10 miesięcy. Wymierzając oskarżonemu karę w dolnych stanach ustawowego zagrożenia sąd miał na uwadze to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia pozwalające na poczynienie ustaleń faktycznych. Pokrzywdzona nie zgłaszała wobec oskarżonego żadnych pretensji o to co swoim nieodpowiedzialnym zachowaniem spowodował i prosiła o to by sąd go łagodnie potraktował. Miano również na uwadze omówione wyżej okoliczności związane z sytuacją zdrowotną i osobistą oskarżonego, jego wcześniejszą karalnością oraz działaniem w warunkach recydywy. W ocenie sądu tak wymierzona kara, w połączeniu z orzeczoną wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 2 kk (w brzmieniu ustalonym ustawą o zmianie ustawy Kodeks Karny z dnia 25 lutego 2011 r. Dz. U. 2011.17.78) w zw. z art. 4 § 1 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5, będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością.

Na podstawie art. 85 kk (w brzmieniu ustalonym w tekście pierwotnym kodeksu karnego (Dz.U.1997.88.553) w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 05 listopada 2009 r. (Dz.U. 206.1589) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **S. C.** jednostkowe kary pozbawienia wolności połączone i jako łączną wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 90 § 2 kk (w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. (Dz.U. 163.1363) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **S. C.** środki karne połączone i jako łączny wymierzono mu 6 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wcześniejsza karalność i działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, w ocenie sądu nie pozwalała zastosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawiania wolności. Zdaniem sądu tylko tak wymierzona kara w połączeniu z zakazem, może uzmysłwić oskarżonemu naganność jego lekkomyślnego postępowania i skutkować przestrzeganiem zasad ruchu drogowego w przyszłości. Tak wymierzona kara jest adekwatna do wagi popełnionych przez oskarżonego przestępstw i spełni, zdaniem sądu, stawiane jej cele tak w zakresie prewencji generalnej jak i indywidualnej.

Na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu ustalonym w tekście pierwotnym kodeksu karnego (Dz.U.1997.88.553) w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawiania wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 17 kwietnia 2014 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawiania wolności.

Na rzecz obrońcy z urzędu zasądzono wynagrodzenie z uwzględnieniem § 14 ust. 2 pkt. 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 r., Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 624 §1 kpk. Sąd uznał, iż oskarżony nie będzie w stanie ponieść bez uszczerbku dla swojego utrzymania kosztów sądowych w niniejszej sprawie.